

Un olotí a la Exposició de Madrid

Vaig visitar l'exposició amb el doble objecte no tant sols de veurer i estudiar el moviment contemporani de l'art amb les seves tendències més diverses, sinó també amb el desitj de poguer apreciar a dins d'aquelles sales fornides de quadres, dues obres del nostre amic Olivet, que ja coneixia i que era mon desig poguer-les comparar amb altres del mateix estil.

Els dos quadres de l'Olivet me donaren la viva impressió de la nostra terra olotina recordant-me els meus esforços personals realitzats ja amb la capsa de pintures, ja amb la màquina de retratar, per aquells mateixos llocs i moments que tant magistralment ha sapigut l'Olivet reproduir en les teles.

Jo volia formar-me d'ells un judici, mes per temor d'equivocar-me fins sols amb el meu humil criteri, vaig escoltar els agens, i en conjunt vaig poguer deduir-ne lo que jo en principi havia cregut. Els dos paisatges del nostre company, poden suportar dignament la comparança amb altres de primera fila, i no temo equivocar-me assegurant que més de un cop he sentit parlar d'ells, amb l'elogi d'un Rusiñol o d'un Galvey.

Aquets elogis que hem sentit prodigar i que suscriu, son el digne mereixement a la campanya valiosa i al llarc esforç personal que hi ha posat l'Olivet i ara l'hi han servit per posar de manifest la seva clara intel·ligència i el seu temperament artístic.

M. BATLLE.

Madrid, 25-5-1915.

Opinions agenes

L'APARICIÓ DEL PINTOR VAYREDA

Potser no fou prou remarcada. Però tinc sospita que ella constituï una de les notes més importants a la darrera exhibició de «Les Arts i els Artistes».

Un esperit de fina gravetat se'ns mostrava en imminència d'adquirir consciència acabada de sa personalitat i dels seus medis. Els medis el traïen encara qualche volta. Però la personalitat era del tremp millor. I se l'endevinava decidida a ja no més tolerar cap traïció d'aquells.

El de Vayreda és cognom esclarit en l'art olotina. Res, però, ens sembla, de «escuela olotina»

en el Vayreda nou. Res d'espiritualitat «ginebrina», sinó tota italiana. O bé francesa, en aquell punt exquisit i rar en que lo francès se lliga amb lo grec.—Tal serà nat al carrer de Moncada, que tindrà per pare, La Fontaine, i Plató per avi. Tal és fill d'Olot i es diu Vayreda, mentre s'emparenta amb Gozzoli i François Millet.

Amb aquests d'un cantó, i de l'altre cantó—si la severitat se refredava—amb els frets pintors jansenistes, tipu Philippe de Champagne... En punt difícil de terme mig entre la pura joia de les veremes de Noé i la pura melancolia de les monjes de Port-Royal es troba una de les obres d'En Vayreda, inclosa en l'exhibició que dic, i aon, si el record no m'enganya, hi ha una noia, assentada i braços caiguts... —Fem vots perquè el gran pintor que s'anuncia, sense deixar-se de severitat, inclini més aviat son camí vers la pura joia! Fem vots perquè, entre Gozzoli i Philippe de Champagne, venci aquell. Aquell, perquè sapigué dur amb dignitat la festa de Dionysios al cementiri que els viatges de les galeres pisanes havien farcit amb terra santa de Jerusalem.

XENIUS.

(De *La Veu de Catalunya*.)

Informació Catalana

Està en preparació el volum continguent les conferències donades a la Lliga Regionalista de Barcelona pels nostres parlamentaris.

Sortiran dues edicions, catalana i castellana, a fi d'expandir-lo arreu d'Espanya on convingui sentar el criteri que informa «El Pensament català davant del conflicte econòmic.»

A la Lliga Regionalista, societats adherides i a les administracions dels periòdics, queda oberta la subscripció, ja en forma de donatiu o a preu de cost. En aquest darrer cas deu expressar-se si es vol l'edició catalana o castellana.

El preu serà al voltant de dues pessetes i mitja.

—L'explendorós èxit del Empréstit de la Mancomunitat Catalana ha ratificat una vegada més la confiança que Catalunya té en el seu organisme.

L'estabui català ha respost a la crida, donant així medis a la Mancomunitat de portar a terme son programa i de portar arreu l'influència de la seva vida.

L'Empréstit, cobert tres voltes, es el primer pas vers una nova era.

—El dia 26 de Maig i els següents celebrà les sessions de primavera la Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya.

De conformitat amb la proposta del Consell Permanent foren apròbades tots els dictamins sotmesos a deliberació de l'Assamblea o sigui: liquidació del